
Reactie van DHiA en AtD op de antwoorden van Minister Verburg, LNV (TRCJZ/2008/3558) naar aanleiding van haar antwoorden op de Kamervragen, gesteld door het lid Van Gent, GroenLinks van 19 november 2008 (2080905880).

Waar is geen antwoord op gegeven n.a.v. de antwoorden?

2 en 9

1. Wat houden de 'voorbereidingen' in zijn geheel in, behalve de procedure van analyse van verdachte goederen en de strafbepaling? Is er een handleiding voor de aangewezen instanties hoe zij in de praktijk te werk moeten gaan?
2. Hoe vaak gaat er gecontroleerd worden?
3. Welke criteria hanteert de Douane om een controle uit te voeren?

3,4 en 10

1. Wat vindt de Kamer fatsoenlijk?
2. Art. 18 van de Verordening zegt dat de sancties: 'doeltreffend, evenredig en afschrikwekkend moeten zijn. Is zes maanden cel, een taakstraf of een boete een afschrikwekkende straf voor (grote) importeurs die Nederland als doorvoer haven gebruiken?
3. Kunnen wij partijen wettelijk verbeurd verklaren? Vergunningen opschorten en/of intrekken bij wet?

5 en 8

1. Wie gaat het externe onderzoek doen?

Toelichting:

Na onderzoek blijkt dat er namelijk maar één bedrijf in de wereld is die de SIAM-analyse kan uitvoeren, waardoor er flinke wachttijden (zijn nu al aan de orde) kunnen ontstaan wat handelsbelangen kan schaden.

2. Kan de Minister garanderen dat er evengoed een gedegen hoeveelheid controles zullen plaatsvinden, nu u weet dat er ernstige vertragingen kunnen optreden voor een SIAM-analyse?
3. Waarom neemt Nederland de gehele analyse niet zelf in beheer?

Toelichting:

Nederland is een van de grootste doorvoer havens in de wereld voor bont. Zelf beheer is de oplossing om geregeld en goed te kunnen controleren en werkelijk een eind te maken aan het vals labelen van katten-, honden- en overig bont en tevens ook andere goederen die gecontroleerd dienen te worden.

Kosten voor een snel onderzoek kunnen doorberekend worden naar de importeur of exporteur. De handel kan dan een keuze maken voor snel resultaat waar een prijskaartje aanhangt of een langzaam resultaat wat door de Overheid betaald wordt. De kosten voor de aanschaf van een SIAM-apparaat kan zo zichzelf terug verdienen en daarna geheel selfsupporting zijn. Een win-win situatie voor allen, met als meest belangrijk argument dat we de Verordening naar eer en geweten uitvoeren omdat we met elkaar er voor hebben gekozen dit dierenleed niet meer toe te laten in onze gemeenschap.

4. Welke criteria hanteert het VWA om tot vervolging over te gaan?

-
5. Waar kan de consument terecht en wat is de criteria om voor een melding een controle uit te oefenen? En gaat de Overheid de consument informeren dat zij haar producten die mogelijk katten- of hondenbont bevatten niet meer mag verhandelen (Marktplaats, E-Bay, etc.).

Waar is in het algemeen geen antwoord op gegeven?

1. In het persbericht van LNV heeft de Minister het over machines. Wat voor machines zijn dit, als er in het laboratorium van het VWA microscopisch onderzoek wordt gedaan en een SIAM-analyse door een extern laboratorium? Uit onderzoek blijkt dus dat het niet om een SIAM-apparaat kan gaan. Was het een dan een leugen of was de Minister niet goed geïnformeerd?
2. Wat is het jaarbudget wat is toegekend aan deze handhaving?
3. Is er een convenant over het toezicht tussen LNV en Financiën? Zoals geadviseerd in het Fiche.
4. Is het verslag wat in 2010 aan Brussel moet worden overlegd openbaar? Zo nee, zal LNV dan de informatie openbaar maken van hun ervaringen?